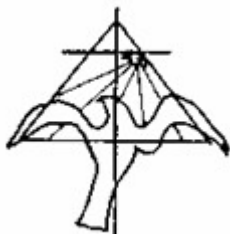

2

únor
2015

Košířský farní list

ÚNOR

POPELEČNÍ STŘEDA

Zaposlouchejme se do Ježíšových slov, jak je Církev dává číst na začátku postu: „Dejte si pozor, abyste nekonali své dobré skutky před lidmi, jim na odiv“ (Mt 6,1).

Prosme o světlo a sílu, abychom správně začali letošní postní dobu, v jejím správném prožívání pokračovali a správně ji ukončili.

Čtení je vybráno z Horské řeči. Jejimi přímými posluchači byli učedníci, tedy ti, ze kterých se pak stali apoštolové a další, kdo se rozhodli trvale sloužit velkému Učiteli, mezi nimi snad i ženy; zástupy zůstaly opodál. Nikdo nebyl vylučován, ale kdo chtěl všechno slyšet, musel přijít.

Pán Ježíš užívá přístupného způsobu vyjadřování, bez náročných abstrakcí, zato s častým upozorněním na běžný život, jak to prostí posluchači měli rádi. Přitom jim dovede zcela srozumitelně vysvětlit i velmi vysoké požadavky.

My si dnes uvědomme, že jde o orientální výběr slov a že je užíváno i východních nadsázek, které tehdy byly obvyklé a bez kterých by řeč nezískala patřičný zájem.

Říká se, že kdyby Ježíš pronesl ke svým učedníkům jen Horskou řeč a nic jiného, že by to stačilo. Řeč začíná blahoslavenstvími, vrcholí Otčenášem, končí ne snad nějakou plamennou výzvou, ale zjištěním: Kdo slyší tato slova a plní je, je muž, který staví na skále. Kdo je slyší a neplní, je muž bláznivý, který staví na písku. (Srv. Mt 7,24-26).

Dnešní čtení je ze středu, verše 1-6 před Otčenášem, verše 16-18 po něm. Je-li Otčenáš vrchol, jsou tady dnes čtené verše nejbližší vrcholu.

Horské řeči může porozumět každý věřící. Zvláště je určena učedníkům, tedy také nám, abychom ji lépe chápali, trvale jí byli ovlivňováni, formovali jí svůj život, využili ji také pro letošní půst.

Když její dokonalé pochopení je vyhraženo světcům, kteří jsou bystrými vykladači jejího ducha i nadšenci v konkrétním uskutečňování jejich požadavků, uijme jejich zkušeností a přímluv.

Např. Uložme si něco postního jednotlivě nebo společně podle vzoru a na přímluvu sv. Otce Norberta. Co by to mohlo být? Ježíšova slova obsahují trojí, co později církevní tradice označila jako tři druhy kajících skutků: **modlitbu, půst, almužnu.**

Modli se k svému Otci, který je ve skrytosti. Jistě je naším a to velikým posláním modlit se také veřejně, konat bohoslužbu, modlitby, Liturgii hodin, Posvátné oficiium.

Otázky: Není toto naše konání příliš vnější, bez pravého vnitřního ducha a vroucnosti?
Nejsou naše modlitby navenek snad uctivé, uvnitř málo usebrané a pokorné?
Konáme také modlitby soukromé, tj. ty, ke kterým žádným předpisem nejsme vázáni?
Uložíme si z modlitby v letošním postu něco navíc?

Když se postíš, ukazuj to ne lidem, ale svému Otcí! Podle svých tradic zachováváme posty tak, aby byly zároveň nenápadné a zároveň opravdové. Je zde dost velká oblast, protože nejde jen o odříkání se jídla, ale o mnoho kajících skutků ubírání, odříkání se. Konáme je buď soukromě – jednotlivě nebo ve svém společenství, takže jiní o nich nevědí. Zvláště přitom dbáme na sebezápor vůle.

Otázky: Jaká je naše osobní a společná praxe postu a kajícího?

Co by se hodilo pro dalších 40 dní?

„Když prokazuješ dobrodiní, ať zůstane skryté“ (Mt 6,2).

Pokušení konat dobré skutky, aby byly uznávány a chváleny, je časté a silné a nevědek zarmucující. Lidské mínění o našich skutcích je věc pouze vnější a relativní, vlastní cenu skutkům nemůže ani dát ani umenšit. Naopak i nejmenší skutek, vykonaný v Boží milosti a s dobrým úmyslem, má velikou cenu, i kdyby zůstal jiným zcela neznám.

Dnešní Ježíšova slova jsou velkou chválou skrytého života. Právě takový život mám vést i s trojím ujištěním:

Otec, který vidí, co je skryté, ti odplatí.

Prožijme dobře letošní postní dobu;

My starší, protože nevíme, kolikrát to ještě bude.

Vy mladí, abyste postavili dům svého života na skále, pevný a vysoký s mnoha patry, abyste se po nějaké kratší době stavění nespokojili s provizoriem přízemí nebo 1. patra. Byla by to škoda.

P. Tadeáš Řehák O. Praem.

Autor homilie je strahovským premonstrátem, který zemřel 4.8.1997. Byl podpřevorem strahovského kláštera a asistentem Kongregace sester premonstrátek ze Svatého Kopečka u Olomouce. Věnoval se studiu řádové spirituality a historie. Těžištěm jeho kněžské a řeholní aktivity byla formace bratří a sester i mimo rámec strahovské kanonie a kongregačních sester. Během komunistické totality byl za tuto státem zakázanou činnost vězněn.

Liturgický kalendář

Únor 2015

1. NEDĚLE	4. neděle v mezidobí
2. pondělí	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. úterý	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
	Sv. Ansgara, biskupa
5. čtvrtek	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. pátek	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
	První pátek v měsíci
7. sobota	První sobota v měsíci
8. NEDĚLE	5. neděle v mezidobí
10. úterý	Památka sv. Scholastiky, panny
11. středa	Panny Marie Lurdské
	Světový den nemocných
15. NEDĚLE	6. neděle v mezidobí
17. úterý	Sv. Alexia a druhů, řeholníků
18. středa	POPELEČNÍ STŘEDA
	– den přísného postu
22. NEDĚLE	1. NEDĚLE POSTNÍ

Postní doba

Půst je doba výjimečná! Během roku nám často uniká čas na delší modlitbu a větší prostor pro Boha. Proto více jak 1500 let církev praktikuje jako přípravu na velikonoce POSTNÍ DOBU...

Půst před velikonoce pochází už z dob apoštolských, avšak 40 denní půst, jak jej známe dnes, byl zaveden papežem Řehořem Velikým (590-604). V období raného křesťanství existovala praxe veřejného pokání po spáchání těžkého hříchu. Kajcník byl na začátku postní doby biskupem vyzván, aby zahájil uložené pokání. Oblékl se do kajícího roucha a hlavu si sypal popelem. Obřadně byl vykázán z kostela (připomínka vyhnání Adama a Evy z ráje) a před vchodem až do velikonoce žádal křesťany o modlitbu. Instituce veřejného pokání se ještě před koncem prvního tisíciletí postupně vytrácela, avšak výmluvné gesto kajícího SYPÁNÍ POPELA NA HLAVU se začalo uplatňovat u všech účastníků bohoslužeb. Papež doporučil tento obyčej na Beneventské synodě v r.1091 pro celou církev. Mužům se popel sypal na hlavu, ženy k povinnému závoji byly popelem znamenány na čele ve tvaru kříže.

Branou do postní doby je POPELEČNÍ STŘEDA (dies cinerum). Její zavedení spadá do 6.-7.stol. kdy byl počátek postního období přeložen z 6.neděle před velikonoce na předcházející středu, protože neděle není chápána jako postní den. Církev v tento den světí popel spálených ratolestí z Květné neděle předchozího roku. Zvláštní modlitba pro žehnání popela se objevila až v 11.stol. Předpis, podle kterého má být použit popel z ratolestí předchozího roku, pochází až z 12.stol.

Posypání hlavy popelem bylo odjakživa znamením veřejného pokání. Tak přikázal Bůh již ve Starém zákoně, aby si Izraelité na znamení pokání posypávali hlavu popelem (Jer 25,34). I král David tak učinil (Ž 102,10), podobně činili Ninivští, Judit, Mardocheus, Job. Církev tedy znamená popelem čela věřících, aby jim připomněla hřích a trest za něj, pomíjejícnost pozemského života a kvapem se blížíící smrt, povzbudila ke zřeknutí se zla a k pokání. Znamenání popelem doprovází udělovatel slovy: Čiňte pokání a věřte evangeliu (Mk 1,15) nebo Pamatuj že jsi prach a v prach se navrátíš (Gen 3,19). Katolický křesťan je takto veden, aby zůstal nezávislý na skutečnostech pomíjejících a věnoval pozornost hodnotám trvalým - duchovním.

Jak důležité je přijmout tuto výzvu právě v této naší době! Ježíšova výzva k obrácení a pokání, která zaznívá na Popeleční středu, nemíří především na vnější skutky - žíněné roucho a popel, posty a umrtvování, nýbrž hlavně na OBRÁCENÍ SRDCE, na VNITŘNÍ POKÁNÍ a OBNOVU. Bez toho by vnější kající skutky zůstaly neplodné. Jde o radikální rozchod s hříchem, což znamená odvrácení se od zla a naopak nové zaměření celého života ke Kristu. On nám dává sílu a možnost začít znovu. Tradičními a staletými osvědčenými prostředky jsou modlitba, půst a almužna.

Popeleční středou tedy začíná 40 denní POSTNÍ DOBA, která nás přivede k velikonočnímu triduu, památce umučení, smrti a vzkříšení Pána, tedy k srdci a mystériu naší spásy. Postní doba nás na tento důležitý moment připravuje a proto je dobou "mocnou", bodem obratu, který má každému z nás usnadňovat změnu, konverzi.

Prosme Pannu Marii o ochranu a pomoc, aby nás v těchto dnech intenzivní modlitby a pokání provázela svou milostí a mateřskou láskou....

*Popeleční středa-katecheze Sv.Otce Františka při gener. audienci 5.3.2014,
Na prahu doby postní- postilla Leonarda Goffinea O.Praem., Olomouc 1907, internet*

M.Val.

Oznámení

Katecheze dospělých

Biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou pokračovat **v sobotu 7. a 21. února** ve farním sále u sv. Jana Nep. po skončení bohoslužeb.

Schůze farní rady

Schůze farní rady se uskuteční **v pátek 13. února.**

Svátoost nemocných

Společné udělení sv. nemocných se uskuteční na Světový den nemocných v den Památky Panny Marie Lurdské **11. února** při mši sv. v kostele **Nejsvětější Trojice**. **Zájemci se mohou přihlásit v sákristiích košířských kostelů.**

Poděkování

Farní rada děkuje všem farníkům-dobrovolníkům za předvánoční úklid a vánoční výzdobu obou našich košířských kostelů a kaple na Klamovce. Patří jim upřímné Zaplat' Pán Bůh.

- ***Zvláštní poděkování patří také Petrovi Zborníkovi za obrovské úsilí, které věnoval organizaci ubytování a programu pro poutníky Taizé v naší farnosti. Velký dík patří rodinám, které poutníky přijaly do svých domovů, strávily s nimi několik dní a nocí a společně oslavily vstup do r. 2015.***

Večerní koncert v kostele sv. Jana Nep.

Ve čtvrtek 22.1. jsme si mohli večer po mši svaté v kostele sv. Jana Nep. vychutnat hodinový koncert pěveckého sboru Besharmonie pod vedením pana Ing. Libora Sládka (středoškolského profesora z místního Gymnázia Nad Kavalírkou, jehož současní nebo bývalí studenti z velké části sbor tvoří). Hlavním bodem programu byla Rybova Česká mše vánoční. Jen škoda, že v kostele nebylo tepleji a že sbor nezavítal někdy dříve (např. do konce vánoční doby). Nicméně účinkujícím hlasitě BRAVO a díky všem, kteří pomohli koncert zorganizovat!

A.S.

Zápis z farní rady konané dne 9.1. 2015

Akce celé farnosti:

Setkání Taizé

Farní rada děkuje Petru Zborníkovi za velikou ochotu a časovou dotaci k organizaci setkání účastníků, kteří byli u nás ve farnosti, i těm, kteří poskytli ubytování a/ nebo podpořili účastníky občerstvením.

Tříkrálová sbírka

Za organizaci Tříkrálové sbírky děkuje farní rada Václavu Drábovi.

Betlém v kostele Nejsv. Trojice

Za zajištění postupné opravy figurek v betlému kostela Nejsv. Trojice děkujeme doktorkám Horákovým.

Kostel sv. Jana Nepomuckého:

Rekonstrukce luxferů na západní části zdi kostela stála dle rozpočtu 440.000 Kč.

Z grantu se nám podařilo získat jen 150.000 Kč, ale díky štědrosti dárců jsme k lednu doplatili nad očekávání celý zbývajcí dluh.

Tímto všem dárcům veliké díky a zaplat' Pán Bůh.

I tak se připravují podklady pro požádání zpětného grantu, z kterého bychom mohli realizovat opravu zbývajcí části západní zdi.

Kostel Nejsv. Trojice

Kontrolu střechy kostela provede pracovník arcibiskupství.

Byla projednána možnost otevření kostela pro návštěvníky Malostranského hřbitova, který tento rok bude revitalizován a očekává se jeho celoroční otevření pro veřejnost. Řešením je i zhotovení mříže pro vchod ze strany hřbitova.

Zapsal: Václav D.

Úmysly Apoštolátu modlitby na únor

1. **Za vězně, zejména mladé**, aby měli možnost vrátit se k důstojnému životu.
2. **Za manžele, kteří žijí odděleně**, aby v rámci křesťanského společenství nacházeli přijetí a podporu.
3. **Za ty, kdo stojí před důležitým životním rozhodnutím**, aby byli provázeni světlem Ducha Svatého

Krátké ohlédnutí za setkání TAIZÉ v Praze

Milá farní rodino,

ve dnech 29.12.2014-2.1.2015 se v Praze uskutečnilo Evropské setkání mladých TAIZÉ.

Jsem moc rád a Bohu vděčen, že jsme mohli přijmout v naší farnosti část poutníků z celé Evropy. Samozřejmě i na tak velkém setkání se některé věci neobešly bez komplikací, ale důležité bylo to, že každý kdo přijel, měl kde spát, byl přijat v rodinách či ve školách.

První poutníci dorazili již 27.12.2014, v sobotu večer. Tito poutníci se moc nezúčastňovali programu v naší farnosti, ale měli přímo úkoly z centrály TAIZÉ, (příprava workshopů, programu v Letňanech atd.).

Největší část k nám dorazila během pondělí 29.12.2014. S naším přípravným týmem jsme byli moc překvapeni, že jste Vy, farníci, do kostela přinášeli mnoho dobrot pro naše unavené poutníky po celonočním cestování. Všichni byli moc vděční za každý kousek bučky a teplého čaje, zvláště španělská část, která přijela v letních botech do zasněžené Prahy.

Druhý a třetí den ráno se v kostele uskutečnily ranní modlitby a po té byli poutníci rozděleni do

sdílecích skupinek, celkem jich bylo 9. Část z nich se sdílela v kostele a druhá část ve škole Nepomucká. Vrcholem setkání byl festival národů v poslední den občanského roku.

Začátek byl mší svatou v polštině a po té modlitba za mír. Po modlitbě si v kostele každá skupina, podle národnosti, připravila krátké představení. Většinou zazněly národní písně. Zakončení festivalu bylo před kostelem, kde jsme se společně chytli za ruce a zazpívali jednu píseň z TAIZÉ na dobrou noc (či dobré brzké ráno).

První den v roce 2015 byla společná dopolední mše svatá a po té rozdělení poutníků, kteří spali ve škole, do rodin na novoroční oběd. Byl jsem moc rád, že každý poutník, který k nám přijel, mohl být na nový rok ve společenství rodiny a prožít tak přijetí lásky a důvěry.

V poslední den setkání se v kostele uskutečnila ranní modlitba, rozloučení a po té velký úklid nejen v prostorách kostela, ale i ve škole v Nepomucké ulici.

Celkem k nám do farnosti dorazilo 131 poutníků: 4 – Česká republika, 2 – Slovenská republika, 3 – Itálie, 4 – Švýcarsko, 16 – Francie, 37 – Polsko, 20 – Maďarsko, 25 – Ukrajina, 20 – Španělsko.

Na závěr bych chtěl moc poděkovat všem hostitelským rodinám za pomoc a za odvalu přijmout poutníky do svých domovů. Bez vás by se toto setkání nemohlo u nás uskutečnit.

Dále bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě setkání, zvláště s. Ireně, kde celý chod domu Karmelitek byl podle TAIZÉ, dále P. Lohelovi za umožnění setkání TAIZÉ v naší farnosti a za jeho duchovní podporu, dále panu řediteli Aleši Hejnovi za poskytnutí prostor ve škole Nepomucká 2. A v neposlední řadě bych chtěl poděkovat i své rodině, která měla se mnou trpělivost, když jsem trávil většinu času v kostele.

Na závěr pár slov bratra Aloise z TAIZÉ:

Když pokračujeme v „pouti důvěry na zemi“, pronikáme stále hlouběji do tajemství skutečnosti, že všichni lidé tvoří jednu rodinu a Bůh přebývá v každém člověku bez výjimky.

S přáním všeho dobrého

Petr Zborník

Vzpomínky rodin, které přijaly poutníky Taizé v Košířské farnosti 29.12.2014 – 2.1.2015

Manželé Nekulovi:

I když jsme měli zkraje obavu, že je to už jen pro mladší populaci, nelitujeme, že jsme poutníkům Taizé poskytli své služby stejně jako před 24 lety. Bylo to jako by naše děti přišly k nám na návštěvu. Oba mladí maďarští manželé Gyurácz-Némethovi Lászlo a Perla (ona si 2 měsíce v jiném stavu) byli velmi příjemní, hodní a moc milí lidé, kteří nám byli až moc vděční za stravu, klíče a volnost jim poskytovanou.

A ti čtyři polští hoši, kteří k nám přišli na Nový rok na oběd, byli též velmi milí a pozorní.

Díky za vše Petrovi Zborníkovi, který se svého organizačního úkolu zhostil na výbornou s hvězdičkou!

Manželé Grimmlovi :

Nikdo z naší rodiny netušil co Taizé je. V katedrále po mši k (vzpomínka na svatořečení Anežky České) nás celebrant požádal, abychom přijali poutníky a na odchodu jsme dostali malé formulářky. Trochu jsme váhali, protože u nás probíhala přestavba topení a do toho uspořádání prostor tak, abychom tam mohli důstojně ubytovat návštěvu. Tak nějak za pochodu jsme se dovídali o jakou akci to vlastně půjde. Postupně jsme vše nachystali a už jenom čekali. Přišli 27.1.2014: 3 Italové, 1 Francouz, 2 Švýcaři, 1 Čech. Jeden z nich byl kněz, P. Danilo, Ital. Starali jsme se o ně, jak jsme to dovedli nejlépe. Byli velice slušní a za vše děkovali. Poseděli jsme společně u Novoročního oběda a 2.1.2015 jsme se rozloučili. Zůstaly po nich prázdné, vzorně uklizené místnosti. Celý dům se nějak ztišil a rozsvítil, jako by byl čerstvě vysvěcený. Myslíme, že je provázeli andělé. Bůh jim žehnej.

Marešovi:

Host do domu, Bůh do domu. Jak pravdivé je toto původem ruské přísloví! Traduje se, že na Východě (tedy například v Rusku) i dnes platí, že jste-li hosty, můžete klidně chodit třeba v županu hostitele.

Až tak daleko to u nás nedošlo, ale hosty jsme na přelomu loňského a letošního roku měli doma i my. Byli celkem čtyři - tři ze západu a jeden z východu. Konkrétně tři z Francie – Nicolas, Jeremy a Clément – a jeden poutník z Maďarska – János. V našem případě tedy vstoupil Bůh do našeho domu hned čtyřikrát, na Nový rok pak dokonce šestkrát, to když jsme u novoročního oběda ještě hostili i dva Ukrajince – Vitalije a Tarase. Ti dorazili v národním kroji. U novoročního oběda nás tedy - včetně hostů - sedělo celkem čtrnáct. Byl to zážitek na celý život, nejen pro kuchařku či kuchařky, ale i pro nás ostatní, co jsme jen jedli, poslouchali a občas, byť třeba neohrabaně, anglicky či německy promluvili. Chvillemi mi připadalo, jako bychom byli z jedné rodiny, jako bychom mluvili stejnou řečí, jako by snad ani nebylo třeba tlumočit... Prostě, jako bychom byli všichni poutníci z Taizé. Byl to zážitek, na který se nezapomíná. Byl to požehnaný Nový rok!

Peterkovi:

Ubytovali jsme 4 poutníky Taizé: 2 Francouzky (Claire a Marion) a 2 Polky (Anna a Anna). Někteří sousedé to komentovali: „Je vás doma málo...“

Z mládežnických let dobře znám rozdíl mezi ubytováním v rodině a ve škole, tak proč se na pár dní neuskromnit. Polky trávily většinu času na programu ve městě. Francouzky se více skamarádily s našimi dětmi. Claire měla maminku z Polska a uměla dobře polsky. Na Nový rok jsme pozvali k obědu další 2 hosty a naše mezinárodní společenství se rozšířilo o 2 Španěly. Jeden z nich byl protestant, takže bylo naše společenství zároveň i ekumenické. Španělé na setkání cestovali 30 hodin autobusem. Při pobytu venku jim byla v Praze zima a to nepanovaly žádné velké mrazy. Francisco se nabízel, že mi pomůže vařit, protože je kuchař. Měla jsem vše hotové předem, ale přišlo mi to vtipné. Vědomě bych asi profesionálního kuchaře na oběd nepozvala. Marco byl učitel a dělal na děti veselé grimasy, s Benitkou si zahrál šachy. Děti měly z návštěvy velký zážitek.

Tříkrálová sbírka 2015 láme rekordy :)

Letošní Tříkrálová sbírka probíhala klasicky jako každý rok.

Děkuji všem rodičům, kteří vyrobili nové královské koruny pro koledníky - na vybírání to bylo znát.

V týdnu se během dvou dnů připojili k vybírání skauti ze střediska Mawadani. Jsem rád, že už je sbírka zažitá, protože o vánocích za mnou chodili a ptali se, kdy se bude vybírat. A pak hlavně děvčata skoro neustále zpívala a tím si vybírání příjemně zpestřila.

Z farnosti se sbírky zúčastnili: Václav Dráb, Vít Bobysud a děti: Drahoš Líma, Liduška Zborníková, holky Peterkovy v čele s nejstarší Benediktou a nová posila Bára Škáchová.

Já jsem šel se skupinkou Lidušky, Bány a Benedikty a byl jsem z jejich přístupu, nadšení a oslovování lidí úplně nadšen. Je pravda, že se za celou dobu nezastavily a i lidé, když viděli takové roztomilé krále, tak ani neremcali a darovali aspoň něco málo.

A kolik, že jsme vlastně vybrali? **16.658kč, tedy o 2.000kč víc než loni.**

Tímto děkuji všem koledníkům, bez kterých bychom nic nevybrali a také všem dárcům, kteří tak podpořili projekty Tříkrálové sbírky.

Václav Dráb

Svatý Alexius a druhové, řeholníci – památka 17. února

Pro Florencii bylo 13. století dobou bratrovražedných bojů, ale také touhy po životě podle evangelia. Začátkem století tam žilo sedm bohatých obchodníků, kteří byli členy laického bratrstva Panny Marie a roku 1233 se rozhodli odejít do ústraní, aby společně v pokání a modlitbách žili život ve službě Bohu a Panně Marii. Náležel mezi ně i Alexius. Svůj majetek rozdali chudým a se souhlasem florentského biskupa se usadili na předměstí, blízko františkánského kláštera; tam odložili světské oděvy a oblékli si zíněnou košili a šedou tuniku. Mladá komunita, která žila zčásti z almužen, si zvolila za představeného Bonifilse Monaldiho, jenž byl z nich nejvýraznější osobností. Časem jim však blízkost rušného města začala vadit, a proto se přestěhovali na horu Senario asi 18 kilometrů od města. Postavili si tam prostý útulek a oratoř.

Tam založili řád služebníků Panny Marie, Servitů, a přijali řeholi svatého Augustina. Byl to další žebravý řád. Kromě rozjímání o utrpení Matky Boží a jejího Syna se věnovali i praktické činnosti, ať už to bylo vyučování, misie nebo usmířování lidí, zaměřených v té neklidné době jeden proti druhému. V r. 1243 generální inkvizitor Petr z Verony doporučil nový řád ke schválení papeži. Ale první schválení přišlo až v r. 1249 od papežského legáta v Toskánsku. Řád založil v Toskánsku další kláštery. Žebravé řády měly v té době i protivníky a tak řád definitivně schválil papež Benedikt IX. bulou „Dum levamus“ v roce 1304. Toho se ze sedmi zakladatelů dožil jen sv. Alexius, který zemřel ve věku 110 let v roce 1310.

Zakladatelů řádu Servitů je sedm. Ale v průběhu dlouhé doby vznikly nejasnosti s jejich jmény.

To zdrželo jejich kanonizaci. Dne 15. ledna 1888 zapsal papež Lev XIII. do seznamu svatých těchto sedm mužů: Bonfiglio dei Monaldi, Bonagiunta Manetti, Manetto dell'Antella, Amideo degli Amidei, Uguccio degli Uguccioni, Sostegno dei Sostegni e Alessio dei Falconieri (jména jsou uvedena v jejich italské formě), kteří jsou společně pohřbeni na hoře Senario. Za blahoslaveného byl Alexius Falconieri prohlášen roku 1717 a jeho šest společníků v roce 1725.

Řád Servitů je dodnes aktivní v celém světě. Odhaduje se na 900 jeho příslušníků. První servitský klášter u nás byl postaven r. 1360 v Praze na Slupi. Největšího rozšíření dosáhli u nás Servité po třicetileté válce. Byly dva kláštery v Praze, další v Rabštejně nad Střelou, v Nových Hradech, na Hoře Matky Boží u Králík v Konojedech. První řádový dům na Moravě vznikl v roce 1675 v Jaroměřicích nad Rokytnou. V roce 1714 byla vydána zakládací listina kláštera na předměstí Veselí nad Moravou. Přišly ale josefínské reformy a zůstaly jen dva kláštery, na Hoře Matky Boží u Králík a v Nových Hradech. Pro nedostatek bratří zanikl klášter u Králík v r. 1883. Z kláštera v Nových Hradech byli v roce 1946 němečtí řeholníci odsunuti a v roce 1950 byli odvezeni zbývající čeští bratři. V roce 1991 došlo v Nových Hradech k obnově řeholního života. V roce 2005 tam zemřel poslední člen řádu servitů v českých zemích. Klášter ale jako duchovní středisko nezanikl. Je vlastněn a spravován římskokatolickým společenstvím papežského práva „Rodina Panny Marie“.

Podle J. Heyduka: *Svatí círk. roku, Internetu (Santiebeati, Cath. Encyc., aj.)*

MP

Pražští biskupové

9. část

Nástupcem biskupa Valentina se roku 1182 stal Přemyslovec **Jindřich Břetislav**. Jindřich získává investituru 22. května v Mohuči. S jeho nástupem byly spojovány velké naděje na uklidnění situace v Českých zemích, a také urovnání rozhádaného kléru. Začátek jeho vlády byl velmi

ambiciózní. Jindřich Břetislav se snaží o úplné oproštění moci církevní od moci světské. Tuto svou ambici uplatňuje již v roce 1186, kdy dává do klatby Děpolda III., který byl jeho bratrancem a zároveň údělníkem na Chrudimsku. Děpolda se zastal kníže Bedřich a následný spor byl řešen na říšském sněmu v Řeznu. Zde Jindřich Břetislav velice obratnou politikou získává na svou stranu císaře Fridricha Barbarossu. Chybou českého knížete bylo, že se sněmu neúčastnil (což bylo jeho povinností), ale pouze vyslal své zástupce. Císař se tímto chováním cítil velmi uražen a Jindřicha Břetislava povyšuje na říšského knížete, čímž jej zcela vyjímá z pravomoci českého knížete. Tímto krokem se mu zároveň otevřela cesta k přímému vměšování se do záležitostí českého státu skrze pražského biskupa. V roce 1192 udělal Jindřich Břetislav jeden z velmi dobrých státoporných kroků. Po smrti knížete Konráda II. Oty se přidává na stranu svého bratrance Přemysla Otakara I. proti právě zvolenému mladičkému knížeti Václavovi a díky své politické schopnosti a úzkému přátelství s císařem se mu daří Václava eliminovat a na český knížecí stolec dosadit Přemysla Otakara I. a jeho bratra, Vladislava Jindřicha, učinit Moravským markrabětem.

Císař si však tuto službu nechává zaplatit astronomickou částkou šesti tisíc hřiven stříbra (v této době ještě nebyla objevena bohatá naleziště stříbra kolem Kutné Hory a Jihlavy a stříbro se v Čechách stále jen rýžovalo, tzn. bylo poměrně vzácné). Když do podzimu roku 1192 byla splacena jen část této pohledávky, dává se Jindřich Břetislav jako zástava císaři, a celý následující rok pobývá střídavě na císařském dvoře a na císařské falci v Chebu (Chebsko je v tuto dobu pod přímou vládou císaře, k českým zemím je připojeno až za krále Jana Lucemburského). Mladý český kníže však pro osvobození svého biskupa nic neudělal. Císaři, kterému stále chyběla dlužná částka ve stříbře, se naskytla příležitost znovu přímo ovlivnit dění v Čechách prostřednictvím pražského biskupa. Nabídl Jindřichu Břetislavovi, že zbaví Přemysla Otakara I. knížecího stolce a jej na něj dosadí. Jindřich souhlasí a v létě roku 1193 táhne s vojskem do Čech. Zde je sice přijat s nelibostí, ale v rozhodujícím střetnutí u Zdic na jeho stranu přechází česká šlechta. Přemysl Otakar I. se opevňuje v Praze, ze které prchá až o vánocích.

Po dobytí Prahy nastává v českých dějinách naprosto ojedinělá situace, Pražský biskup je zároveň Českým knížetem. Vláda Jindřicha Břetislava je od této chvíle vyplněna neustálými konflikty s domácím odbojem, v jehož čele stanul mladší bratr Přemysla Otakara I. a Moravský markrabě Vladislav Jindřich. Celý rok 1194 strávil Jindřich Břetislav pacifikací odbojné Moravy a vojenskou pomocí císaři Jindřichovi VI. Při této vojenské výpravě se dle zpráv kronikářů české vojsko chovalo nanejvýš hanebně vůči kostelům a klášterům, za což se musel Jindřich Břetislav veřejně kát. Vrcholem byl příjezd zvláštního papežského legáta, kardinála-jáhna Petra z Kapui, který měl v Čechách zjednat nápravu kléru a od něhož si měl nechat znovu složit slib čistoty. Téhož roku biskup Jindřich Břetislav vážně onemocněl a 15. června 1197 v Chebu umírá.

Josef Vašíček

Použitá literatura:

1. Kosmova kronika. 2. Schwarzenberg K. a kol.: Tisíc let pražského biskupství 973 - 1973, Křesťanská akademie, Řím 1973. 3. www.wikipedia.org

---

OKÉNKO VÍRY

587. Jak je modlitba Páně uspořádána?

Modlitba Páně obsahuje sedm proseb k Bohu Otci. První tři se více vztahují na Boha a zaměřují nás k jeho slávě; lásce je vlastní myslet především na toho, koho miluje. Přivádějí nás k tomu, oč máme zvláště prosit; posvěcení Božího jména, příchod jeho království a plnění jeho vůle. Poslední čtyři prosby předkládají Otci milosrdenství naši bídu a naše očekávání. Žádají ho, aby nás živil, aby nám odpustil, aby nás posiloval v pokušení a osvobodil od zlého.

588. Co znamenají slova: „Posvěť se jméno tvé“?

Posvěcování Božího jména se uskutečňuje především chválou, která uznává, že Bůh je svatý. Jbůh zjevil své svaté jméno Mojžíšovi a chtěl, aby jeho lid mu byl zasvěcen jako svatý národ, uprostřed

něhož přebývá.

589. Jak je Boží jméno posvěcováno v nás a ve světě,

Posvěcovat jméno Boha, který nás volá „k posvěcení“ (1 Sol 4,7), znamená toužit, aby křestní zasvěcení oživovalo celý náš život. Znamená to také prosit našim životem a naší modlitbou, aby každý člověk poznával a velebil Boží jméno.

590. Co církev vyprošuje slovy: „Přijď království tvé“?

Církev snažně prosí o konečný příchod Božího království skrze Kristův návrat ve slávě. Ale také prosí, aby Boží království rostlo už nyní posvěcováním lidí v Duchu a jejich úsilím ve službě spravedlnosti a pokoje podle blahoslavenství. Tato prosba je volání Ducha a nevěsty: „Přijď, Pane Ježíši!“ (Zj 22,20).

591. Proč máme prosit: „Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi“?

Je vůlí Otce, aby „se všichni lidé zachránili“ (1 Tim 2,4). Kvůli tomu Ježíš přišel: dokonale splnit Otcovu spásonosnou vůli. Prosíme Boha Otce o sjednocení naší vůle s vůlí jeho Syna, podle příkladu nejsvětější Panny Marie a svatých. Prosíme, aby se jeho láskyplný plán plně uskutečňoval na zemi, tak jako v nebi. Prostřednictvím modlitby můžeme „rozeznat, co je vůle Boží“ (Řím 12,2) a dosáhnout „vytrvalosti konat ji“ (Žid 10,36).

592. Jaký je smysl prosby: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“?

Když se synovskou důvěrou Božích dětí prosíme o každodenní potravu nezbytnou všem pro život, vyznáváme, že Bůh, náš Otec, je nade vše dobrý. Prosíme také o milost, abychom dovedli svou činností uskutečňovat spravedlnost a solidaritu, aby přebytek jedněch pomáhal v nouzi druhým.

593. Jaký je specificky křesťanský smysl čtvrté prosby?

Protože „člověk nežije pouze z chleba, ale z každého slova, které vychází z Božích úst“ (Mt 4,4), týká se tato prosba také hladu po *Božím slově* a po Kristově těle, které přijímáme v eucharistii, a také hladu po Duchu Svatém. O to prosíme Boha s naprostou důvěrou pro *dnešek*, Boží dnes, a to je nám dáváno především v eucharistii, jež předjímá hostinu v království, které přijde.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné